

Forfatter: Bording, Anders

Titel: Hvor langsom Natten gaar, mand sig igjen dog fryder

Citation: Bording, Anders: "Hvor langsom Natten gaar, mand sig igjen dog fryder", i Bording, Anders: *Digte*. - 1984, udg. af ERIK SØNDERHOLM, Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, 1984-86, s. 207. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-bording01val-shoot-workid103698/facsimile.pdf> (tilgået 13. marts 2024)

Anvendt udgave: Digte. - 1984

Naar Lykken føyer sig och self den mand opleder
Som hun fremdrage vil, det ey forundring heder
At nogen høyes op.

B.

- [18] Vel er det vanskeligt, for sig en Mand opsvinger
Til ærens høye top, med egne Dyders vinger
Men den Høy ædle Holck har det dog sat i verk
4 Och lykkelig opnaaet sit maal och øyemerk.
Hand for sin dapperhed och høye troskabs ære
Af Daner Kongen bleef ophøyet til Friherre
Fik Danebroges tegn och Ridder titels pract
8 Och rundelig med goeds och eye bleef afagt
For Liden Croneborg for hannem var at gjemme
-

114.

[Fragment af Danske Mercurius, 1671.]

- [15] Hvor langsom Natten gaar, mand sig igjen dog fryder
Naar morgen Stjernen med sin klare skin frembryder
Och er et visse bud och u feylbarligt tegn
4 At dagen kommer snart til *Horizontens* Egn
For vores Cimber Egn ey kunde nogen sinde
til lykke fred och lyst et bedre tegn oprinde
End at vor konge nu [med Glæde rettelig
8 Kand til en Arve-Prins nu Fader kalde sig.]
-

115.

[Til Ejler Holck, fragment, 1671.]

- [16] Høy ædle Cimber Helt hvis Høye værd och ære
Den sande Fama veed al Norden om at bære
Med aller største pris, och sig forplicter til
4 hun eders helte navn til pral opsette vil
Blant deres ædle tal hvis lof och efter minde
Trods tidsens graadighed har ævigheden inde
Och ret saa dapperlig har alt det ofverstrid
8 Som kunde trues med af self den bleege Njd